

„SVOBODA” (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays,
at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1102
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРИОДИКАТА:	
Three cents a copy.		Подредноко число три центи.	
One year	\$ 7.00	Ha рік	\$ 7.00
Six months	\$ 3.50	Ha пів року	\$ 3.50
Three months	\$ 2.00	Ha три місяці	\$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерсі Сіті і Заграницю:	
One year	\$10.00	Ha рік	\$10.00
Six months	\$ 5.00	Ha пів року	\$ 5.00
Three months	\$ 2.75	Ha три місяці	\$ 2.75

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає.
З Канади належить вислати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Телефон „Свободи”: 498 Montgomery. Тел. В. Н. Союз: 1838 Montgomery.
Адреса: “СВОБОДА”, 83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

Дмовський про загарбання Східної Галичини.

Вішпольський провідник і учитель Роман Дімовський, від якого часу вихальовується в зівиському вішпольському днієпру, «Слові Польському», що ті годі будувати Польщу. Та се для нас байдуже. Шкільна намістниця, як ви представляє справу польсько-української війни.

Він про події в 1918 р. пише в „Слові Польському” (ч. 279, 280 і 282) дослівно так:

Робота, щоби відправити Східну Галичину до Польщі, (так, як би Схід Галичина в 1918 р. належала до Польщі), йшла в Злучених Державках, в Англії, а навіть у Франції, а-до того дуже ретельно працювали в тому напрямі Чехи. З хвилею, коли Найвищу Раду опанував Лойд Джордж і коли він сівши-галицьку справу злучив зі східною галицькою нафтою, небезпека зростає дуже. Польське становище ослаблювало дуже те, що ми, (Польки) вели війну з Українцями. Правда, що то він істотиставляв урядом комісії, мовляв: Не дасть нам Галичини, то ми заберемо її піпійною. Але про це Найвища Рада й не хотіла чути, томо предлажжя зі своєї сторони демаркаційну лінію у виді букви „S” поліпшували тільки по сторони Польщі, а Дрогобич і Борислав по українській сторони. На се не годилася польська делегатація, мовляв: Колиб ми прийняли ту демаркаційну лінію, то затравлялб ми (Польки) війну на тій самій лінії, але вже не з Українцями, тільки з бозьшевниками. Тоді Англія загроздала, що не дасть Польщі. Поморя, яке й призначав версайський договір.

...геройська оборона" Лівово, яку ми (Поліак) вели через довгий час власними силами (?), при нейтральному становищі варшавського уряду (?), доказувала, що та Східна Галичина не є знов так швидко українською землею, коли ми (Поліак) (?), можуть бути помічати війну з Українцями. Тому продовжування війни не мелше промовляло остаточно на нашу (польську) користь. Дозволяло воно подумуватись, що або Українці представлять так велику і так добре організовану силу, що Польща, яка щільність не може собі порадижити з ними, або, що для значної часті Польків вислід тої війни байдужний, що їм зовсім не залежить на-тому, аби Схід-

дня Галичини належала до них... Не trudno було передувати, що доля Східної Галичини залежить передусім від вислуд війни, що наших прав(!) до той землі будемо мотти боронити остільки, оскільки будемо її дісно посідати, оскільки буде знаходитися в наших руках...

Англійський прем'єр Лойд Джордж опираючись на некорисні виглади на некорисній хаді війни. Врешті Львів дістав трохи помічч. Початок зробив один з познанських полків, який на просьбу Падеревського поспішив

до Східної Галичини. Врешті офіційна польська армія взяла у війні участь. Деякі політики на заході стали неохайнісіть. В тому то часі вже по версальським договорі, почався переїзд польської армії до Польщі, не через Дніпро, тоді річку ще опарляли, ані щучо опарляли, ані щучо есують через Німеччину. Болячись, щоби та армія не пішла у „успокоїти“ Східну Галичину, Високий вміг на Падеревське приречення, що не

Се змодельоване вишепольського провідника про польські замах на Українську Галичину доволі отверте.

Він отверто признавсь, що і Польща спершу не мала сімь збороти маху Східну Галичину, жодя їм несправу, що урядово Польща не підпірає замаху на сей український край. Він акція мусить презентати, „польське становище“ стало скоро поправляти, коли авіаційні прислани з Франції сім дивізій армії Галіцера.

ужитися і до боротьби з Українцями... Та армія в числі 7 дивізій, до безброєвих її заосмортена, стала великою військовою помічю для українців.

нашої (польської) молоді держави. І не вважали нате, що наші війська (польські) були заняті війною на польсько-владимирському фронті, наше (польське) положення у Східній Галичині стало скоро поправлятися... захопів і не віддасть.

Каже Дмиоский також, що поляки виперли українську армію за Збруч, то не було «претендента» до Східної Галичини, і тому вже аліянці не могли оспорювати польського поселення того краю.

Се заборя, а при тому і глумя

МОРАЛЬНО ХОРА ЕПАРХІЯ

(Про православну ерархію Польщею.

Організм православної церкви в Польщі нищить тяжка дума, а бацилени цієї думи є хором морально ерахаї. Терміни ерахаї цієї церкви — люди з царського режиму, привикли бути манекінами в руках „влади імущих”. Той авторитет вже за царської Росії був дуже низкий серед вірних, а тепер під польською владою впає так низко, що прийшло до убийства найвищого ераха церкви, митрополита Юрія. Його наслідник митрополит
